



**Beretning 2006**

Billedet på forsiden er et tegn på, at der er håb om en normalisering i forholdet til vores børn og dermed vores børnebørn.

Efter en skuffelse i maj, hvor Ulla og jeg måtte se forgæves efter familien til en forestilling på Det kongelige Teater (Operaen), deltog halvdelen i friluftsforestillingen om Thor i Dyrehaven, som var en rigtig spændende oplevelse. Flemming med børn aflagde besøg i det svenske i juli, men ellers kom vi først i nogenlunde smult vande i oktober, hvor alle (bortset fra Marianne, som havde vagter, og derfor ikke er med på billedet) tilbragte et par hyggelige dage på ødegården (forsiden).

For os var det derfor et clou, at vi inspireret af årets julekalender i december kunne tage en 'Absalon'-tur med de Oliver og Josefine (Rådhusårnet, Nationalmuseet, ruinerne under Christiansborg – og lidt indkøb). Det blev faktisk den forventede succes.

## Sverige

Sverige har endnu engang været vores omdrejningspunkt. Her kan depression, stress og bekymringer få afløb ude i naturen, og man optages af andre gøremål. Den korte konklusion er, at det er vores fristed – for os hver især – hvor tankerne kan hvile i andet end familieproblematik.

Stort set hver uge har Volvoen torsdag eller senest fredag over middag sat kurs mod Sverige, så der kunne blive ladet op.

Året startede med høj sne, som blev liggende ganske længe. Men derefter kom en lang sommer med så stabilt solskinsvejr i så lang en periode, som jeg ikke kan huske vi har haft tidligere (men hukommelsen er ikke hvad den har været). Der blev ikke slået græs siden en gang i maj og derefter først i efteråret. Vi måtte vande for at kartoflerne ikke skulle blive til tobak, og vandløb og moser var totalt tørlagte. Blåbærrerne var som nipsenåle, og svampene kom først meget sent, men til gengæld var der rigtig mange kantareller.

Der har det har været et arbejdsomt år, hvor Ulla kløvede træ, der blev malet brændeskur, vinduer, veranda (igen) og isat forsatsruder af energiglas i alle enkeltvinduerne. Det er et nyt system, vi fandt i Byggecentrum, og som kun fylder glassets tykkelse. Vi har ud over blikkenslageren (som skulle ordne vores

vandpumpe) truffet nye bekendtskaber i form af en skorstensfejer og en elektriker (som ordnede lys og stikkontakter i skuret).

Vi har flere gange været hos Volvo i Värnamo for at se, hvad man kan få for svenske kroner, når det drejer sig om bil. Vi prøvede at få en forhåndsvurdering hos 'Skat', men det lykkedes ikke. Måske prøver vi igen næste år.

Vores oplevelser har på den måde i høj grad været bundet til Sverige og en svenske natur. Vi har haft enkelte ture til lokale markeder, og tog en tur til Eksjö for at se på gamle husbygninggenstande (vinduer, døre, beslag), hvor vi kørte forbi 'Tomtebo', som er det sted hvor min tidligere chef havde ødegård. Der var nogen hjemme, og det kunne da genkendes om end træerne vi plantede for 20 år siden var blevet store. Gæstebogen var stadig i brug, så det var jo ganske sjovt at få lov til at bladere tilbage til dengang vi kom der.

## London

Der stod London på programmet i den sidste uge af april. Vi var atter med *Easyjet* (Ulla og jeg tur/retur for 1600.- kr),

Vejret i London var fint og parkerne stod i blomstrende forårspragt, men det var jo mest Ulla, der havde glæde af det, og som fik travet sine mange kilometre. Hun brugte også det meste af en dag i den store botaniske *Kew Garden* udenfor London. Jeg måtte tidligt op, for første seance var 8.15 og der er ca. 30-45 min bustur til konferencecentret – og så gik det slag i slag med foredrag og udstillingsbesøg til ca. 16.30.

Men det var turen værd: mange gode input, der kan tages med hjem til DBC.

Og så nyder vi jo at tage runden af kendte restauranter – og en enkelt ny. Vi var også til musical, hvor vi oplevede '*Mama Mia*', som er en ganske intelligent sammenkædning af diverse Abba-sange, som er sat ind i en letfattelig historie. Velspillet, morsomt – og iørefaldende musik. Stykket har jo gået i flere år, men lidt affødt af en kraftig anbefaling fra en tilfældig konferencedeltager tog vi så beslutningen. Og til en forandring sad Ulla, så hun kunne se, hvad der skete på scenen uden at strække hals eller vride den af led.

Fredagen havde vi taget med for at kompensere for de arbejdsomme dage. Jeg tog på naturhistorisk museum, hvor jeg opsøgte den nye fløj (bygget af en dansk arkitekt), og hvor man i 3 etager har skabt en meget spændende præsentation af vores klode i alle aspekter.

Lørdag formiddag vandrede vi i nærområdet, hvor vi var blevet opmærksom på *'Inner temple'*-, som er et gammelt hyggeligt kompleks med kirke, festsale, park mm, hvor de gamle, historiske bygninger er befolket af advokatkontorer. Utroligt at vi ikke efter så mange besøg har noteret det, men adgangen dertil er utrolig snørklet og ikke umiddelbart tilgængelig.

## Samvær

Merete fyldte 60 i februar og holdt stor fest ude i byen med levende musik og det hele. Det var ganske spændende med et dansk-tysk arrangement, hvor der er forskellige traditioner til en fest. På grund af en misforståelse var vores børnebørn eneste småfolk, men det gik nu meget godt.

Det er jo ikke så tit familien ses, så derfor tog vi også straks mod tilbuddet om en familie-weekend på Fanø med Birger og Ingerlise, HH og Merete. Vi var begunstiget med godt vejr, og efter et par gange kan det jo blive en tradition med en novembersammenkomst, hvor man skal have grønlangkål.

I oktober var det Addi's tur til at fylde rundt, og det blev markeret med brunch og besøg på Medicinsk museum. Addi er flyttet til centrum, og vi har nydt godt af invitationer f.eks. til fortælleraften i Kongens Have.

Eva og Martin bød på årets barnedåb, og det blev en vellykket og hyggelig sammenkomst med hele familien.

Vores ophold i det svenske har reduceret vores samvær med John og Solveig, som til gengæld har brugt året på en større renovering af deres hus.

Ole og Kristine er fraflyttet deres dejlige hus i Nødebo til fordel for en moderne lejlighed i Hillerød op ad Store Dyrehave.

Flemming har skiftet job til et andet medicinalfirma, Astra Zeneca, mens resten er blevet 'på pladsen'. Det er rart at se, at det går dem alle godt.

En episode sidste nytår fik mig til at melde fra over for Axel. Det er desværre så også gået ud over Ulla. Derfor har vi ikke været sammen med Ullas familie, bortset fra en enkelt børnefødselsdag.

## De gamle

Ulla startede året med fysioterapi for at få styr på det sunkne underliv og afhjulpet hofteproblemerne. Den operation, der var udsigt til, blev erstattet af terapi og tabletter. Det er til at leve med, men der må dog stadig tabletter til, for at holde hoftesmerterne i ave, og nogle dage er det rigtig skidt.

Da jeg var til sundhedscheck i firmaet i efteråret, fik jeg konstateret for højt blodtryk, og måtte igennem diverse undersøgelser for nu at være på tabletter som så mange andre. Årsagen var angiveligt arbejdsbetinget stress, for alt var normalt, når jeg sov.

Da jeg nærmede mig de 65, blev jeg nærmest spam'et med henvendelser om pension, atp, folkepension mm., men jeg har meddelt alle instanser, at jeg vil bryde trenden og blive på arbejdsmarkedet nogle år endnu.

Og det er stadig spændende: vi laver nu om i organisationen (igen), nye it-projekter, hvor man kan afvikle flere servere på en og samme store server – og hvad man ellers kan finde på. Så jo, jeg kan sagtens få dagen til at gå. Men det har da været et hektisk år på arbejdet.

Ulla er også nået til bureaukratiet for at få sin efterløn på plads. Hun kan efterhånden tælle de resterende arbejdsdage. Hun har opsparet ret mange timer, som skal afvikles inden 31.1.2007. Men hun glæder sig til at gå på efterløn og få tid til at lave noget alt det, hun ikke når, når man bruger 12 arbejdsrelaterede timer hver dag. Der er trods alt 3-4 timers transport afhængig af hvor godt forbindelserne passer sammen.

I begyndelsen af 2007 rejser vi til Vietnam, så det meste af marts tager vi til varmere himmelstrøg.

Vi holder 'forjul' med børn og børnebørn d.21., så der kan blive udvekslet gaver. Med de varme vinde, der stadig blæser i denne vinter, overvejer vi derefter at tage til Sverige og holde juledagene der.

Vi skal ses med 'ungerne' igen d. 28, hvor vi alle kan være samlet.

Nytåret holdes herhjemme.